

خوانش فراواقع‌گرایی تعزیه درویش، موسی و مقدمات شهادت امام ثقلین جناب امام حسین از منظر زمان و مکان

■ سیدعلی عسگری [نویسنده مسؤول]

■ فرهاد ناظرزاده کرمانی

■ احمد جولائی

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۵/۰۲/۰۱ | تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۹۵/۰۳/۰۹

خوانش فراواقع‌گرایی تعزیه درویش، موسی و مقدمات شهادت امام ثقلین جناب امام حسین از منظر زمان و مکان

سیدعلی عسگری کارشناس ارشد ادبیات نمایشی

فرهاد ناظرزاده کرمانی استاد دانشکده هنرهای نمایشی و موسیقی، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران

احمد جولاژی عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

چکیده

کنکاش و پژوهش درباره سبک‌شناسی نمایش ایرانی (چه سیاه‌بازی و چه نقالی و چه تعزیه و یا ...) بسیار کم صورت گرفته است و بسیار زیاد نیاز به پژوهش دارد و بدتر این که در کل مکتب سوررئالیسم برخلاف شهرت و اعتبارش در جامعه هنری جهانی، در ایران بسیار مهجور مانده و پژوهش مستقل و در عین حال جامع به خصوص از منظر ادبیات نمایشی در آن انجام نپذیرفته است. این پژوهش در زمرة اولین گامها است در این وادی و همیشه اولین گامها سخت و پر خطر و زمان بر هستند، مقاله پیش‌رو چکیده و جوهره پایان‌نامه کارشناسی ارشد نگارنده با عنوان «سوررئالیسم در ادبیات نمایشی با نگاهی به تعزیه» است با راهنمایی ناظرزاده کرمانی.

بی‌شک یکی از ماندگارترین مکتب‌های ادبی را می‌توان بعد از جنگ جهانی اول و البته برآمده از مکتب دادائیسم دانست، سوررئالیسم که بر ضد عقل‌گرایی افراطی - که چیزی جز جنگ و تباہی به همراه نداشت - آمده بود، اصول اساسی خویش را بر پایه نظریات فروید پایه‌گذاری کرد. سوررئالیست‌ها طی مانیفست‌های خویش که بیشتر توسط «اندره برتون» نوشته می‌شد، تمام اصول خویش را مدون ساختند.

یافتن کنکاش و بررسی این اصول - که ذکر آن آمده - در نمایش ایرانی - با بررسی تعزیه به عنوان انگشت‌شمار نمایش ایرانی که از گذر تاریخ جان سالم بهدر برده است - و چرایی استفاده از مؤلفه‌های سوررئالیستی و البته چگونگی به کار بستن آن هدف اصلی این پژوهش است. لازمه ذکر است که نمایش سنتی هر کشور که از باد و باران و گرند گذر زمان جان سالم بهدر برده است، نشان‌دهنده‌ی فرهنگ آن کشور بوده و پژوهش در هر گوشه‌ای از آن گونه نمایشی می‌تواند اعتلاً بخشن و پیش‌برنده این فرهنگ باشد.

واژگان کلیدی:

سوررئالیسم، تعزیه، زمان، مکان، ادبیات‌نمایشی.